

Interpellation om Astoriahusets hantering

Astoriahuset från 1873 är det första hyrespalatset på det som då kallades Ladugårdslandet, innan Östermalm fanns som namn. Huset ligger med gaveln mot Nybrogatan men det planerades att ligga vid en gata som skulle korsa Nybrogatan och löpa längs med huset ner mot Birger Jarslgatan.

Själva ärendet om att riva ett hus från 1873 är ett illdåd av majoriteten i Stockholms stad. Det är Socialdemokraterna som har ansvaret, eftersom att det är deras stadsbyggnadsborgarråd som hållit i bilan mot huset under tre år.

När detaljplanen godkändes i kommunfullmäktige framgick det att den del av huset som nu rivs skulle ersättas av en ljus fasad, ett flerfärgat plåttak och att allt skulle byggas på med en våning. Dessutom fanns en så kallad pocketpark med i förslaget, som skulle byggas intill det nya Astoriahuset, på Sofi Almqvist plats.

Majoriteten som röstade för detta förslag har nu fått se sig stulna på konfekten. Det nya Astoriahuset föreslås få en fasad i mörkt tegel som avviker från gestaltningen i stadsbyggnadsnämndens handlingar, och pocketparken bli inte av, på grund av att byggaktören inte har rådighet över marken.

Det finns fler exempel på fastställda detaljplaner som blir något annat än vad vi förtroendevalda trott oss besluta om; nybyggnation vid Lindhagensgatan och Ågesta Broväg samt studentbostäderna i Råcksta är bara två exempel av många fler. Det är inte ett rimligt sätt att arbeta efter, där de beslut som vi får presenterade resulterar i helt skilda resultat.

Av dessa skäl vill jag fråga det socialdemokratiska stadsbyggnadsborgarrådet Jan Valeskog:

Hur kan det vara acceptabelt att beslutade detaljplaner och reella förslag skiljer sig åt på dessa flagranta sätt?

Om det inte är acceptabelt, vilka initiativ ämnar stadsbyggnadsborgarrådet att ta för att detta ska förhindras i fortsättningen?

Stockholm den 29 01 2018

Björn Ljung, Liberalerna